

Babymoorden Nijbeets

Gisteren was ik bij de strafrechtzitting in hoger beroep inzake de babymoorden in Nijbeets. Zes uren lang heb ik met verbijstering geluisterd en gekeken. Naar een knappe jonge vrouw, waar op het oog niets mis mee is. Maar wat een slimme en gladde tante, die Sietske Hoekstra! Ook het Hof kan geen vat op haar krijgen. Er is in deze zes uren helemaal niets duidelijk geworden over haar motieven. Wel bevestigen Sietskes gedrag, houding en reacties alle vermoedens over een stoornis.

Zolang er in haar straatje wordt gepraat, reageert ze gedwee. Als ze echter wordt geconfronteerd met tegenstrijdigheden en onjuistheden in haar verklaringen, verandert haar toon. Dan spreekt ze het Hof hautain, bijna neerbuigend toe en verandert haar licht Friese accent in een beetje deftig, nadrukkelijk beklemtoond taalgebruik. Dan tutoyeert ze de rechters en zucht over zoveel onbegrip.

Overigens zijn er aanwijzingen dat Sietske misschien wel meer baby's heeft omgebracht dan de vier die zijn gevonden. Verschillende getuigen verklaarden bij de politie over nog drie mogelijke zwangerschappen in andere jaren. Dat zou het totaal op zeven brengen. Maar Sietske is resoluut in haar ontkenning, zoals ze alles ontkent dat niet kan worden bewezen.

Af en toe huilt Sietske een beetje. Niet op momenten dat het over de baby's gaat. Dat ze nu 8, 6, 4 en 1 zouden zijn geweest. Over de pruttelende geluidjes die ze nog hebben gemaakt, zoals ze tijdens de politieverhoren verklaarde. Over het t-shirt dat ze in het mondje van de derde baby propte of het kussen dat ze op het eerste baby'tje drukte. Nee, Sietske huilt slechts uit zelfmedelijden. Haar tranen komen als ze vertelt over de politieverhoren. Hoe erg het allemaal voor haar is. Het opgesloten zitten. Nu al meer dan een jaar. En over haar angst voor TBS.

Ze is door de politie ook uitgebreid verhoord over haar knipperlichtrelatie met de vader van de vier baby's. Ooit hadden ze verkering, maar de jaren daarna wilde ze alleen nog seks met hem als hij een andere vriendin had. "Zolang ik alleen was, wilde Sietske niks van me weten. Had ik een relatie, dan kwam ze naar me toe en verleidde me weer", verklaarde Hylke tegenover de politie. Als de rechter haar hiermee confronteert, haalt ze haar schouders op.

Misschien is Sietske wel een psychopaat. <http://www.checklijst.nl/psychopaten.htm>

Ooit las ik de vergelijking van een psychopaat met een biljartbal: glad van buiten, keihard van binnen. Dat past bij wat we gisteren zagen. Een mooie gladde buitenkant. En de binnenkant? Massief of leeg? Of toch ergens een kern van gevoel, heel diep weggestopt?

Deze vraag zal, net als de grote waarom-vraag, niet worden beantwoord, want Sietske weigert psychiatrisch onderzoek. Ze heeft wel gesprekken met een psycholoog. Om het gebeurde te verwerken en om haar te steunen tijdens haar detentie. Daar is ze al door veranderd, zegt ze. Opener geworden. Zou kunnen, maar een kenmerk van psychopaten is het grote aanpassingsvermogen, het doen of je meewerkt, als dat in je eigen belang is. Voor een psychopaat zijn gesprekken met een psycholoog echt niet toereikend. Die heeft intensieve psychiatrische behandeling nodig.

De kans is vrij groot dat Sietske na haar gevangenisstraf onbehandeld weer de maatschappij in gaat. Dan kan deze mooie, aantrekkelijke dame weer mannen gaan verleiden. Een hobby van haar, zoals tijdens de zitting uitgebreid naar voren kwam. Mannen, vaak meerdere mannen tegelijk. Sietske is dan nog jong genoeg om weer zwanger te raken, voor de zoveelste keer. Zich vervolgens realiserend dat een kindje echt niet in haar leventje past.